

	Cens	Si	No	Blanc
Sant Llorenç de la Muga	112	0	0	
Vilabertran	185	0	0	
Vilamant	115	0	0	
Vilafant	136	0	0	
Viladra	108	0	0	
Vilanova de la Muga	132	0	0	
Vilatorrada	62	0	0	
Navata	147	0	0	
Sant Gregori	511	0	0	
Fortià	742	0	0	
Vilafra	224	1	0	
Serinyà	206	3	0	
Cornellà de Terri	348	1	0	
Madremanya	238	0	0	
Medinyà	83	0	0	
Celrà	418	4	0	
Flaçà	171	0	0	
Llançà	95	0	0	
Sant Andreu de Terri	101	0	0	
Setcases	104	0	0	
Bellcaire	149	0	0	
Llançà	421	3	0	
Fontcoberta	184	0	0	
Tortellà	285	0	0	
Ràsara	153	0	0	
Albons	156	0	0	
Puigcerdà	421	13	0	
Armentera	280	0	0	
Seva de Mar	69	3	0	
Camprodon	296	2	0	
Vilallonga de Ter	284	0	0	
Freixenet	171	0	0	
Campelles	113	0	0	
Les Lloses	293	0	0	
Riells i Vilabrea	133	0	0	
Vilamaniscle	63	0	0	
Breda	383	0	0	
Massanes	178	0	0	
Bunyola	243	0	0	
Sant Feliu de Buxalca	354	0	0	
Descanó	432	3	0	
Palou Reverdit	85	0	0	
Port de la Selva	327	2	0	
La Bajol	17	2	0	
Les Planes	444	0	0	
Manresa	9341	7737	30	16
Sant Martí Sarroca	816	777	0	0
Bell-lloc	412	387	0	0
Martorelles	267	250	0	0
Arbeca	925	755	0	0
Calaf	1960	1786	2	0
Pons	520	494	0	0
Golmés	401	368	0	0
Gualba	215	174	0	0
Papiol	342	302	0	0
Sant Just Desvern	393	478	0	0
Districte de Vilafranca Penès	13178	11746	12	0
Igualada	4877	4264	1	0
Viladecans	726	610	0	0
Moia	658	599	0	0
Gavà	1138	1189	0	0
Tordera	900	744	0	0
Godall	562	481	0	0
Torregròssa	754	625	2	0
Sant Vicenç Torelló	472	448	3	0
Orís	238	22	0	0
Districte Granollers - Totalitat	16108	14538	11	0
Alcanar	1816	1673	0	0
Aiguamúrcia	707	652	0	0
Bellaterra	707	652	0	0
Mollerussa	707	652	0	0
Anglesola	562	539	0	0
Agramunt	784	698	0	0
Arenys de Munt	939	861	0	0
Sant Climent de Llobregat	336	305	0	0
Milà	89	84	0	0
Sant Feliu de Llobregat	1126	1058	0	0
Rocaforat Queralt	215	186	0	0
Bellcaire d'Urgell	472	451	0	0
Borges Blanques	1417	1273	0	0
Vilalba Saserra	50	42	0	0
Sant Joan Despí	519	402	0	0
Organyà	313	251	2	0
Matadepera	194	170	0	0
Vilalba	325	296	0	0
Sant Joan de Vilatorrada	1022	808	4	0
Santa Bàrbara	1367	958	0	0
Torelló	1160	1087	0	0
Capellades	708	645	2	0
Granadella	511	447	0	0
Reus - Totalitat Districte	16591	13906	42	0
Montrò de Tarragona	459	403	0	0
Almouret	121	93	0	0
Vilaplana	288	274	0	0
Aleixà	293	281	0	0
Maspuiol	164	119	1	0
Mussarra (La)	53	38	0	0
Lleida	5964	5274	13	13
Argentona	773	726	0	0
Morella	492	471	0	0
Alcover	848	781	0	0
Ampostà	2342	1189	4	1
Morera (La)	221	191	0	0

A TARRAGONA

La mobilització cívica per l'Estatut, ha estat impressionant

A Tarragona l'entusiasme per a la votació de l'Estatut de Catalunya ha estat tan gran, que es pot dir que tot aquell ciutadà que es trobés a la localitat i amb drets al sufragi s'ha llençat al carrer per tal d'aquesta forma poder traslluir e manera prou palesa la catalanitat i republicanisme de la nostra ciutat; els totals donen un percentatge grandiosos a favor de l'Estatut de Catalunya aprovat per la Diputació de la Generalitat.

De bon matí, els centres republicans, catalanistes, entitats culturals i deportistes, han començat a moure's pels carrers de la capital per tal que tot aquell ciutadà es donés compte de la data memorable que representava avui aquest petit però grandiosos acte d'anar als col·legis a posar la papereta del referèndum.

Grans camions atapeïts de joves han fet la propaganda llençant a milers els impresos — molts d'ells anaven en la fotografia del nostre venerable Macià —, com a més a més afluïcions del nostre diputat a les Constitucions En Jaume Carner.

Per altra part anaven les colles de senyorettes pels carrers fent llur propaganda per tal que el jovent anés a signar les fulles que en el "Centre Federal" i "Acció Republicana" hi havien exposades, com

així mateix les diferents taules que hi havien en diversos llocs de Tarragona per a signar-elles.

Els resultats de les diferents seccions de Tarragona han estat els següents:

Districte primer:
Secció primera: 402 sí, 4 no.
Secció segona: 339 sí, 4 no.
Secció tercera: 445 sí, 2 no.
Secció quarta: 389 sí, 2 no.
Districte segon:
Secció primera: 312 sí, 1 no.
Secció segona: 462 sí, 0 no.
Secció tercera: 415 sí, 2 no.
Districte tercer:
Secció primera: 306 sí, 0 no.
Secció segona: 318 sí, 1 no.
Secció tercera: 421 sí, 3 no.
Districte quart:
Secció primera: 393 sí, 6 no.
Secció segona: 462 sí, 8 no.
Secció tercera: 430 sí, 6 no.
Secció quarta: 341 sí, 3 no.
Districte cinquè:
Secció primera: 425 sí, 3 no.
Secció segona: 523 sí, 1 no.
Secció tercera: 421 sí, 3 no.
Districte sisè:
Secció primera: 410 sí, 0 no.
Secció segona: 446 sí, 3 no.
Secció tercera: 501 sí, 2 no.
Secció quarta: 435 sí, 2 no.
Total de votants: 81.75.
NO: 56.

A REUS

Amb gran animació s'ha celebrat la votació de l'Estatut essent el nombre de votants el de 85 per cent del Cens. També han estat en gran nombre les dones que han signat.

Sabut l'esclatant triomf de l'Estatut s'ha format una magna manifestació per la majoria d'entitats polítiques amb llurs senyeres, que ha anat a Casa la Ciutat a fi que l'Alcalde trametés telegràfica-

ment al President de la Generalitat i al President de la República espanyola els anhels de la ciutat, que són:

Que s'aprovi l'Estatut sense esmena i que la República espanyola sigui federal.

En el mateix sentit s'ha tramès als diputats de Catalunya els anhels del poble de Reus.

Corresponsal

GIRONA-CIUTAT

Cens de votants: 5.300.
Pro Estatut: 3531.

Contra estatut: 117.

Corresponsal

A OLOT

El cens total d'Olot-ciutat és de 3.237 i n'han votat 2.492 sí i 12 no. Les signatures de les dones són de 1.220.

El cens total de Sant Esteve de Bas és de 530 electors i n'han votat 402 sí i sense cap no.

A Sant Feliu de Pallarols han votat el 90 per cent i tot sí. Degut a la vaga telefònica els altres resultats d'Olot-comarca no es podran saber avui.

Corresponsal

A LA BISBAL

Com de natural, i fent tradició a la seva història de catalanisme i democràcia, el districte de La Bisbal ha emès una votació brillant i nodrida. No volem pas cansar al·lectors fent comentaris. Les ifres parlen, diu l'adagi, i és així. Heu-vos ací, doncs, el resultat de l'esclatant de diversos pobles afectes al districte de la simpàtica capital del Baix Empordà:

La Bisbal, 1.063 vots a favor per 3 en contra.
Corsà, 160 a favor.
Crivillers, 181.
Fonteta, 120.
Vulpellach, 92.
Peratallada, 187.
Castell d'Empordà, 38.
Casavells, 82.
Monells, 71.
Sant Feliu de Guixols, 2.036 a favor per 1 en contra.
Palamós, 1.225 a favor per 11 en contra.
Palafurgell, 2.036 a favor per 2 en contra.
Bagur, 342.
Montràs, 135.
Regencós, 87.
La Pera, 149.
Rupià, 125.
Parlà, 79.
Ultramar, 72.
Sant Sadurní, 142.
Foixà, 153.

Quant a la votació d'emprenes, podem dir als nostres lectors que ha constituït un èxit sense precedents. En molts llocs les dones han superat el plebiscit dier-ne oficial. Això ens demostra que és una felicitat dir que la dona catalana no està preparada per

semblants lluites, car ha donat proves d'un esperit de ciutadania molt elevat.

Corresponsal

PER L'ESTATUT

Les signatures dels espanyols

A iniciativa del senyor Daniel J. Hermosilla Torre, el qual ha desplegat una dinàmica extraordinària, a la Rambla de Canaletes quedà instal·lada des de dissabte al migdia una taula per a recollir signatures a favor de l'Estatut dels no catalans residents a Barcelona.

La taula estava engalanada amb domassos, gran nombre de banderes catalanes i dues de la República espanyola. Presidia un retrat del President Macià.

Senyorettes abillades amb distintes vestits regionals, el propi senyor Hermosilla, individus de la guàrdia urbana i del cos de mossos d'esquadra i altres senyors s'encarregaven de recollir les signatures.

La taula tenia vint metres de llargària i podien firmar-hi alhora setze o divuit persones.

El nombre de ciutadans que han signat fa veritablement goig. L'actitud dels no catalans residents a Barcelona ens honora; ho diem amb veritable emoció. L'obra del senyor Hermosilla ha demostrat que els espanyols que conviuen amb nosaltres

estàn identificats amb les nostres aspiracions.

Hem parlat amb el senyor Hermosilla, el qual ens ha dit que no serà possible de saber el nombre de signatures fins a diumenge vinent. Nosaltres hem fet un càlcul a base de les persones que signaven per minut, i tenint en compte que la taula rebé signatures, sense parar, de les tres de la tarda a les dues de la matinada de dissabte i de nou del matí a les sis de la tarda de diumenge, creiem quedar-nos curts si diem que se'n recolliren unes cent quinze mil.

Posarem els seus noms als papers gairebé tots els espanyols no catalans, homes i dones, residents a Barcelona, molts estrangers, gent menor de l'edat electoral i una minoria de catalans. Es veien molts conductors i cobradors de tramvia que anaven a estampar la seva signatura, deixant per un moment el cotxe.

A la taula, en un lloc visible, hi havia una pancarta recordant als que tenien vot l'obligació de votar.

Concòrdia

L'acte definitiu de la concòrdia, per al qual tants d'esperits selectes fa temps que treballen, serà l'aprovació de l'Estatut a Madrid. Sense aquesta culminació, tots els altres actes haurien estat una foguerada d'encenalls.

Però entretant, un dels actes que més hauran fet per la concòrdia, haurà estat la nodrida i esplèndida contribució que tanta i tants espanyols no catalans residents a Catalunya han aportat a la votació de l'Estatut. Pot fins afirmar-se que, en conjunt, aquells que no han votat per Catalunya, han tingut almenys el decòrum de no votar en contra. Els pocs vots en contra que ha tingut l'Estatut, més que de castellans, d'aragonesos, de gallecs o de bascos, han estat deguts a les "forces vives"; a aquestes forces vives que, molt més que els anarco-sindicalistes, fan mal al país amb els seus pànics. Que si els anarco-sindicalistes reclamen amb extremismes el necessari, les "forces vives" defensen, amb vilesa, el superflu.

I tal és, ens sembla, la contribució dels espanyols no catalans a l'Estatut, que podem afirmar que, si el referèndum, com sembla natural, no hagués estat més que sotmès als catalans, no hauria tingut tants vots. Es pot ben dir, doncs, que la nostra generositat ha estat amb generositat corresposta.

Aquesta actitud dels espanyols no catalans, és una lliçó per als que, com l'Unamuno, de fora estant, pretenen revifar el foc de l'unitarisme centralista. És dir-los, sobretot, que no veuen cap perill en l'Estatut; és dir-los que en l'Estatut no hi ha res que

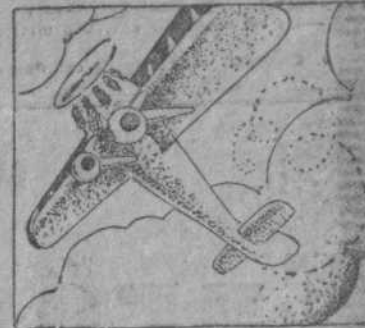
...i Catalunya marxà (per Bas Bofill)

L'aviació i els mitjons

(Historieta per Mestres)

De l'aviador Garrigues molts diuen que té set vides.

Car, per ell, les peripècies, són tan sols simples facècies.

Mes, com sempre hi ha un "però", li falla un cop l'aviació.

I en Garrigues, esglaiat, ja pensa en l'eternitat.

Però el voleïar d'uns mitjons li obra nous horitzons.

S'hi agaja; eren "Moltfort". Qualsevol pensa en els morts...

Llegiu i propagueu LA RAMBLA

Ens han assegurat que el ja famós síndic senyor Navarro, que estúfies en un poble proper a Barcelona, va d'algunes persones que el dia de la votació de l'Estatut de Catalunya el faria expressament el viatge a la capital per donar el seu... No al referèndum popular. Al carm de senyor Navarro!

Els catalanistes de la plaça de la Cucurulla han posat domassos als balcons de bon matí. Una bandera catalana i una republicana — per cert molt des-

El director de l'Agència Fabra de Barcelona, el nostre amic Claudi Ametlla, d'ençà que és governador de Girona no s'entén de feina. Viatges a Madrid, visites, conferències telefòniques, etcètera. No pot descansar un moment. L'altre dia a l'Agència, no recordem si en Bernades o un altre amic, va fer el següent comentari: —Noi, l'Ametlla, d'ençà que és governador de Girona, té tanta feina que està que no pot dir "Fabra".

Hem tingut la satisfacció de llegir una divertida conversa celebrada a París entre un periodista italià de "Il Tevere" i Jaume de Borbó, pretendent a la corona d'Espanya, que qui sap on para. Fa una gràcia extraordinària veure com els dos homes canvien impressions sobre la situació política del nostre país. El senyor Jaume parlava amb un to paternal que ens mostra i diu, entre altres coses, que

està disposat a calgar-se les botes de muntar i penjar-se el trabuc en bandolera per a venir a salvar Espanya. Nosaltres creiem que més val que no s'hi amoini i que deixi a part els somnis de grandesa. Més val que vagi a trobar l'altre pretendent i es posin a jugar al pòquer en família, o a caçar conills per desfogar els seus deliris bèl·lics. Ací no hi tenen res a fer.

Encara que comptin amb l'ajut decidit de les dues dotzenes de trabucaires de Navarra i tinguin tota mena de miracles a la seva disposició.

cions grotesques han passat a la història com la mateixa monarquia.

L'ex-salvador de l'enderrocada monarquia, aquell meite sense mals, el Dr. Alhinyana, protesta amargament de la seva perllongada detenció i sol·licita l'ajut del president de l'Acadèmia de Jurisprudència.

On són aquells "valientes legionarios"? Què esperen per alliberar el seu cap de la fúria venjativa dels "tiranos republicanos"?

On són els homes que assaltaven la redacció indefensa de "Nosotros"? La premsa diària n'ha parlat. Una empresa construeix actualment a Andorra unes carreteres. Els obrers ocupats en aquestes obres van formular als contractistes unes reclamacions. Sobtadament, sense saber com, els obrers van donar mostres d'una gran agilitat. Sembla que uns agitadors, aprofitant-se dels moments, tracta-

ren de provocar disturbis. El síndic de la República Andorrana, comprenent que de no posar-hi remei la situació podia esdevenir perillosa, aplegà ràpidament la milícia de la vall. Els andorrans hi comparegueren armats—sabes amb què?—amb fusells de pistó.

Si se n'assabenta l'Unamuno, quina satisfacció! "Cuando yo decía que esos catalanes van con espaldas por no conocer el mauser!"

Un diari madrileny es queixa de la campanya infamant que veient "L'Ami du Peuple", el rotatiu del perfumista i milionari M. Coty.

Es molt comprensible que aquest ciutadà de la veïna República s'entesti a dir mal del nostre règim actual. Els republicans, persones que només van per feina, sense preocupar-se del maquillatge facial, no consumeixen cap dels productes que elabora aquell fabricant. L'home deu veure amb despit com baixa el nivell de les exportacions a Espanya, de les creacions perfumístiques.

I s'aprofita d'aquests moments per exterioritzar la seva rancúnia i mal-humor.

Els temps de la monarquia produïen tan bons beneficis!

Ens han assegurat que un clergue influent en la vida interior del "ci-devant" Centre Moral Instruït de Gràcia

es dedica a la propaganda política contra la República. No creguem que ho faci des de la trona, sinó també aprofitant algunes escapades als pobles forans tracta de convèncer els vilatans per tots els mitjans possibles perquè facin una veritable obstrucció al nou règim.

Procurarem obtenir dades més concretes per denunciar a les autoritats competents les manies propagandistes d'aquest ensofomat.

es dedica a la propaganda política contra la República. No creguem que ho faci des de la trona, sinó també aprofitant algunes escapades als pobles forans tracta de convèncer els vilatans per tots els mitjans possibles perquè facin una veritable obstrucció al nou règim.

— Però, desgraciadament! Qui et fa fer plans de la lluna sense telescopis?
— No els necessito pas. Uso ulleres de can "GANZER".
J. GANZER. — Avinguda del Portal de l'Àngel, n.º 28

la rambbla

(esport i ciutadania)

Casa Agustí

FABRICA
d'aigües
carbòniques
esterilitzades,
xarops
i orxates
Telèfon 53202
Aragó, 407
Barcelona

En una hora del destí

Europa ens mira

La marxa heroica arribava ahir, sota el gran sol d'agost, al peu dels murs de la Ciutat simbòlica d'Alomar. Enrera, en les dures anyades d'afany i de brega, en els tombants d'un camí de glòries i de renunciacions, tota una història i tota una vida catalana. Pedres dourades de monestir i fines agulles de catedral; velles de conquesta, Mediterrània enllà, en les naus audacioses del Roger de Flor; Muret, com una fita de fracàs i de defalliment; Cisp, la derrota històrica d'un poble... Després, ja, després Casanova amb el seu gest de martiri, i Pau Claris, estentori i sever... Després, ja, molt després, la renaixença romàntica i cordial... Finalment, en l'aurora nova, una figura, un pensament i una força: Prat. Més ençà, ahir, ara, en aquest mateix moment, una altra figura i una altra realitat: Macià. Aquell gran silenci de la Pàtria, que moria en la veu de Claris per reviuir, en un salt al temps i a l'espai, en l'ànima de Prat de la Riba, trobava, troba, acaba de trobar l'instrument històric del seu diumenge de glòria, de la seva festa de resurrecció.

Resurrecció, concretada potencialment en aquesta Llei aprovada pel poble ahir, en un gest formidable i memorable. Resurrecció. Prat, ahir, encara era història. Macià, avui, no és història ni present, sinó esdevenidor. Aquesta hora del destí que passa per Catalunya no és d'avui, sinó de demà. I no és de Catalunya únicament, sinó d'Europa. Si la missió de Macià hagués

estat únicament, estrictament aquesta, la de possibilitar la jornada d'ahir, ella sola hauria honorat, hauria justificat i hauria glorificat — amb glòries supremes — la seva vida.

* * *

Qui era que no creia en el poble? Qui era que no creia en els gregarismes de les multituds? Ahir, en aquest diumenge únic, en aquest Diumenge que mereix, com cap altre, l'honor de la majúscula, el poble català, que tenia altra vegada — una tercera vegada — la paraula, digué com és de fina la seva consciència i com és d'alta la seva responsabilitat. Per coses que poguessin venir, per angúnies que els dies que vindran ens poguessin portar, no tenim dret a perdre la confiança en aquest poble nostre. Quan Don Francesc Macià, dies enrera, deia el seu optimisme i acusava els pessimistes d'ésser, sempre i d'antuvi, uns derrotats, Macià sentia, com ningú, en la mateixa entranya, tota la vida immanent i fèbia d'aquest poble nostre.

Heus ací, subratllades amb vida del carrer, les paraules del President de Catalunya. Heus ací ahir, com una nova afirmació i com una nova vindicació, el gest del poble: l'Estatut, la Llei, la solidaritat civil de tots els afanyats d'aquesta hora de profundes renovacions.

Ahir, en aquest diumenge d'agost, Catalunya ha dit allò que algú no hauria volgut que digués, allò que algú — home de

poca fe — no havia cregut que pogués dir: "Present!"

"Present!" en la revolució i en la transformació liberal d'una Espanya que pugna per redimir-se.

"Present!" en la marxa lenta de la pròpia història que no retrobava, perquè li faltaven emoció de carrer i aures de democràcia.

"Present!" en una Europa trasbalsada i rebel, a la recerca d'una vida nova — una vida que ja no podrà tornar a ésser aquella que perdí sobre els camps de batalla de 1914.

"Present!" en el món, en aquesta Humanitat de les joves Amèriques ambicioses i de les velles races de color i de dolor...

* * *

"Present!" Catalunya ha ordit "Present!" No és la Vendée, no, amb els seus rebels retardats que malden per un passat inútil i vengut, la que crida. No és el clamor incivil que vol afrontar la marxa dels pobles cap a formes noves de civilitat. És Catalunya, és aquesta Catalunya que ha possibilitat, amb ofidacides decisives, la rebel·lia contra tota una ignominia històrica. Són les masses proletàries de Catalunya, i les democràcies republicanes de Catalunya, les que criden amb veu serena el seu "Present!" i presenten, amb digna altívessa de gestos, el seu Estatut, la seva voluntat, la Llei per la qual voldran regir el seu poble i la seva civilitat.

Acti la gran importància i l'emoció de cor d'aquest diumenge d'ahir, ple de banderes: la civilitat d'aquesta Catalunya que presenta la seva Llei, i que se sap capacitada per posar-la en funció de Govern.

* * *

«Serà escoltada, a les Constituent de la República, la voluntat catalana! Serà escoltada. Nosaltres estem segurs que serà escoltada. Calen, només, ulls per a mirar i oïdes per a escoltar. Cal, només, una mica de finor d'esperit i una mica de sensibilitat de pensament. Estem segurs que hi són a les Corts Constituents. Estem segurs, encara, que en aquesta hora, després de la contundència impressionant de les xifres d'ahir, cap veu amb consciència, cap gest amb responsabilitat és capaç d'afrontar, no ja per combatre-la sinó per dissoldre-la, la voluntat de les democràcies catalanes. Com una excoördina definitiva, elles poden presentar els vots del vuitanta per cent dels seus majors d'edat. Si el Parlament de la República no pogués sentir aquesta exigència, seguiria essent digne de la tragèdia de qualsevol paviada.

* * *

La marxa heroica arribava ahir, sota el gran sol d'agost, al peu dels murs de la Ciutat simbòlica. Ah!, però ara el poble sent tota la seva responsabilitat i tota la solemnitat de l'entrada. Els ulls miren endavant; el pasat només és història. Aquesta avidesa, aquesta apel·lació de futur és l'ànima de les jornades glòries que estem vivint — de les jornades de les quals hem sabut mostrar al món que érem dignes.

Si algú, prou inconscient o prou egoista, no sap fer honor a aquesta ciutadania excepcional i moderna que, dia per dia, va forjant-se a Catalunya, no podrà queixar-se el dia que el poble, en

La
marxa
heroica

(Foto Cases)

Catalunya ha dit: Sí

La tarda d'agost anava passant poc a poc, i el ritme del poble de Barcelona s'abrandava per a fer explosió d'entusiasme, davant el Palau de la Generalitat de Catalunya.

Manifestacions presidides per banderes, arribaven amb les pancartes anunciadores de la votació triomfal. La gent omplia la Rambla, davant de la nostra redacció i aplaudia frenèticament a cada conquesta.

El Palau de la Generalitat s'animava d'aquella vida de les grans jornades heroiques.

Tothom s'aturava mútuament i es demanava noves més freqüents. Tothom volia saber més dades i més xifres. El triomf volcava per tot arreu.

El públic rebia amb entusiasme les banderes dels bascos i dels gal·lecs, i obligava que sortissin a la balconada, per a rebre l'homenatge del Poble de Catalunya, brillantment representat pel de Barcelona.

Les personalitats catalanes, que anaven arribant, eren igualment festejades i felicitades. La victòria era de tots.

Catalunya acabava de maridar-se amb el poble i el poble havia respost unànimament i fermament: Sí!

De cada districte, venien les representacions, i portaven els vots com si portessin presents.

Al Saló de Sant Jordi ja no hi cabia ningú més.

El President Macià s'obria pas enmig de la gentada, com la proa d'un vaixell enmig de l'aigua.

I de la balconada del Palau de la Generalitat ha començat a caure, damunt del poble, la paraula inflamada de l'Aiguader, de Gassol, de Casanoves, de Companys, i el President Macià ha fet delirar la gent, amb aquell to de veritat que són els seus discursos.

El Poble de Catalunya ha votat el seu Estatut, i amb l'entusiasme i la unanimitat, diu a les Corts Constituents d'Espanya de quina manera està decidit a defensar les seves llibertats.

La plaça de la República ha quedat deserta, amb unes banderes emocionades de tanta amistat, de tanta bona voluntat.

Els carrers, plens de proclames, m'han evocat un Corpus civil, on la ginesta i les roses eren reemplaçades per afirmacions i optimismes.

Camions plens de gent amb altres enceses, donaven a la ciutat l'aspecte d'un vespre de revolta. L'aprovació de l'Estatut, pel Poble de Catalunya, és encara un altre acte revolucionari que segueix el ritme del 12 d'Abril.

En el moment que tot entrava dins el silenci, uns instruments de metall han estripat el cel amb les notes valentes i zafegoses d'aquell "Juny!" de Garreta. D'aquell "Juny!" de Segadors, de folc al puny; d'aquell juny de glòria, de Catalunya triomfant.

La mobilització civil d'ahir no és una amenaça ni una insolència. És un altre pas vers la llibertat de tots els països d'Espanya.

A Barcelona, cent vuitanta mil homes han dit que sí. Cent trenta-cinc mil fills d'Ibèria han homenatjat el President de Catalunya.

"Catalunya triomfant, torna a ésser rica i plena!"

JOSEP FONTBERNAT

la seva marxa endavant, el treu del mig del camí amb una empena. Ara, ara com mai, cada ciutadà amb noció dels seus deures ha d'aportar la seva espatlla i el seu esforç a l'obra de consolidació de l'Estat autònom de Catalunya — que de dret comença a existir ahir a les quatre

de la tarda. Cada ciutadà. De baix i de dalt. El que s'inhibeixi serà un traïdor, caurà en pecat mortal d'egoisme. Volem viure la nostra vida. Que podem viure-la ho ha dit ahir la paraula suprema de tot el poble. No frustrem aquesta vasta realitat imminent. Tinguem confiança en els nostres

destins i en els nostres homes. I comencem a edificar la nova Catalunya.

Europa ens mira, i ens exigeix l'executòria civil dels seus pobles més cultes, de les seves Lleis més justes, de les seves democràcies més preclares.

JOSEP M. MASSIP

La democràcia catalana ha dit quina era la seva voluntat: 300.000 vots a les urnes en donen fe